

Kemisk kärlek

Apati

De mörka åskmoln som omgett mig
enda sedan jag var en liten grabb
har nu börjat röra på sig
himlen öppnar sig och solen tittar fram
Ändå kan jag inte se något ljus
De varma starka strålar som
solen skickar mot mig silas bort
av min apatiska hjärna
Jag tänker för mig själv:
Du kunde lika gärna varit gubben i månen
grå och trist, kall och död
Nu när jag tänker efter har vi mycket
gemensamt du och jag
Vi är båda på herrens baksida
Tomt på liv, tomt på hopp
Enbart ett livlöst skal som väntar...
väntar på att solen skall förvandlas
till en stor röd jätte och sluka oss
tillsammans med Herr Tellus och dess
oförskämt lyckliga hjärnskadade invånare
Min enda räddning ifrån mitt depraverade
nersmutsade liv är du.. du gör mig lycklig
att bara få vara i din närhet gör mig
helt skakig av glädje och kärlek
Jag drar en lina och du förs upp genom
min näsa och ger mig mening
du lyser upp det tomrum jag befinner mig i
och för en stund är jag på riktigt glad
men bara för att allt sedan ska sköljas bort
av en mordisk tsunami utan hämningar
allt ligger öde och min skalle har fått sig
en rejäl smäll... ensam får jag ligga i
detta inferno.. men det är okej älskling
om nån timme ska du få fylla mitt huvud
med förhoppningingar om en ljus framtid än en gång
men just nu måste jag vila.